

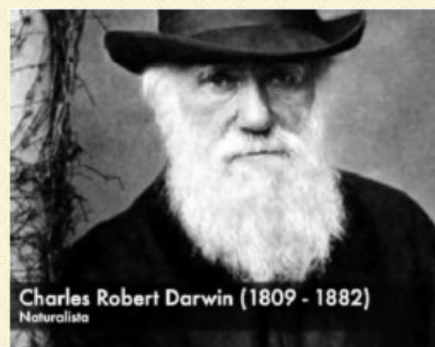
20210513-Taygeta-NL-Het-Jurassic-Bestaan-van-Dinosaurussen

Video URL: <https://youtu.be/no5dfr1Mh9I>

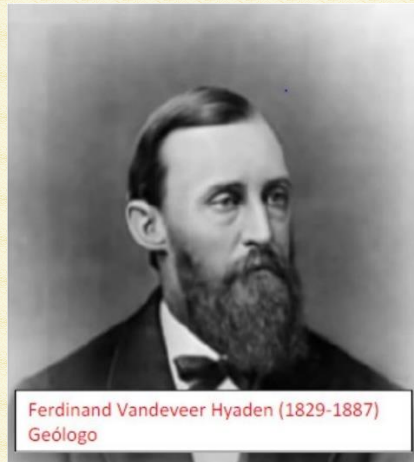
In deze video vertelt Yázhí Swarúu, een jonge alien over dinosaurussen en de theorie van de evolutie van soorten. Het Jura, ook bekend als het tijdperk van de dinosauriërs waar grote reptielen meer dan 100 miljoen jaar geleden over de Aarde heersten. Maar is dat wel zo? We moeten eerst weten waar het idee van dinosaurussen vandaan komt.

Het bestaan van dinosaurussen duikt in onze samenleving op rond het jaar 1842, toen Richard Owen, een Britse anatoom en paleontoloog-bioloog een groot deel van zijn studies wijdde aan het uitsterven van soorten en Darwin steunde in zijn evolutietheorie. Hij was de eerste die theoriseerde over grote uitgestorven reptielen in het Mesozoïcum en die de naam "Dinosauria" gaf, voornamelijk gebaseerd op fossiele tanden. En uit deze tanden ontstonden de eerste dinosauriërs met hun eigen namen, de Megalosaurus en de Iguanodon. 12 jaar later, in 1854 vond Ferdinand Vandeveer Hyden, een Amerikaans geoloog, het bewijs voor Owens vermeende theorie tijdens een verkenningstocht op de Missouri-rivier. Hij stuurde nog een paar tanden naar paleontoloog Joseph Leidy die verklaarde dat ze afkomstig waren van een uitgestorven dinosaurus die zij Trachodon noemden.

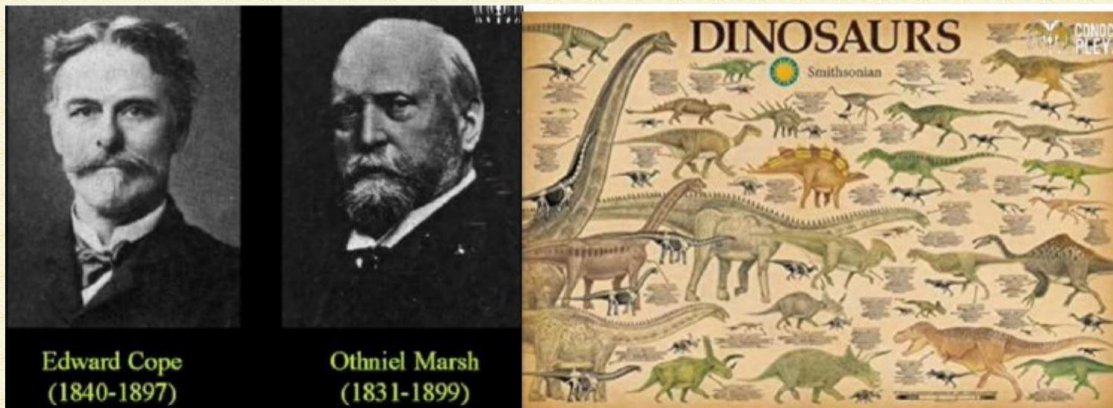

Datzelfde jaar begon de beeldhouwer Benjamin Waterhouse Hawkins modellen van dinosaurussen te maken voor het Crystal Palace park in Zuid-Londen, waar Owens zijn werk leidde. Van daaruit werden de dinosaurussen een enorm succes, nieuwe vondsten verschenen en zo werden nieuwe soorten sauriërs opgebouwd tot de meer dan 800 soorten die onze wetenschap tot op de dag van vandaag erkent.

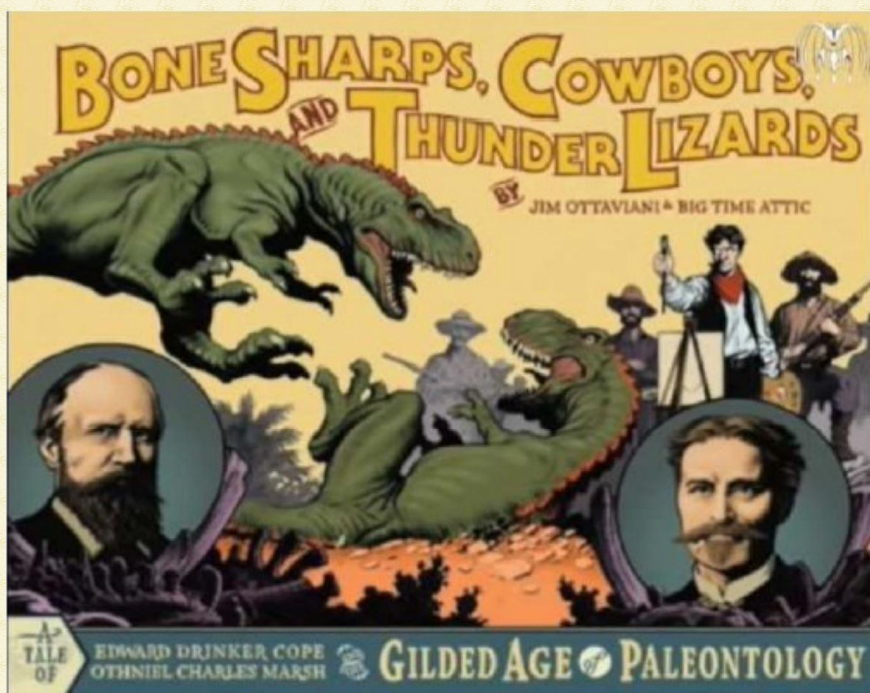
Ferdinand Vandevor Hayden (1829-1887)
Geólogo

Maar hoeveel van de waarheid hebben deze 800 soorten dinosaurussen? De waarheid is dat, vóór de verschijning van de heer Richard Owen en de vrijmetselaarsrenaissance van het evolutionisme, er geen verslagen in onze geschiedenis zijn van dergelijke dieren. Dat wil zeggen, vóór de negentiende eeuw, sprak geen, absoluut geen enkele menselijke beschaving op de hele planeet over dinosaurussen, zelfs niet in legenden. We hebben legenden over zeemeerminnen, reuzen, draken, maar niet over dinosaurussen. En de hausse in de diversiteit van dinosaurussensoorten kwam toen de twee paleontologen, Edward Drinker Cope en Othniel Charles Marsh, natuurwetenschappers, beweerden 142 soorten dinosaurussen te hebben ontdekt tussen de jaren 1877 en 1892.

Edward Cope
(1840-1897)

Othniel Marsh
(1831-1899)

Een wilde wedstrijd om te zien wie meer dinosaurussen ontdekte dan zelfs de krachtmeting werd bekend als: De Oorlog van de Botten. Jammer genoeg bleken later slechts 30 van de 142 mogelijk geldig te zijn en de rest slechts vervalst. Vandaag de dag beweren veel wetenschappers en onderzoekers dat de dinosaurussen zoals ze ons werden verkocht nooit hebben bestaan en dat zij, na enig onderzoek te hebben gedaan, geen redenen nodig hebben voor dergelijke beschuldigingen. Tot op heden zijn er slechts 2100 botten van vermeende grote sauriërs gevonden en geen van hen vertoont een volledige structuur. Van de beroemde Tyrannosaurus Rex bijvoorbeeld, zijn slechts 15 onvolledige botassemblages gevonden. Maar er is ook geen dinosaurusschedel gevonden. Alles wat we kunnen zien over hoe deze dieren waren zijn slechts artistieke interpretaties, en hypothesen over hoe ze zouden kunnen zijn geweest en dat alles op basis van één of een paar botten.

Bovendien zijn bijna alle dinosaurusbotten vreemd genoeg tevoorschijn gekomen uit zeer geconcentreerde betongroeven over de hele planeet. Zouden ze niet over de hele planeet verspreid moeten liggen? Werden zij niet verondersteld over de Aarde te heersen? of Is het dat zij allen op dezelfde plaatsen zijn gaan sterven? En alsof dit nog niet genoeg is, hebben onafhankelijke onderzoekers geen toegang tot dinosaurusbotten en misschien is dat verontrustend omdat u misschien wel eens dinosaurusbotten in een museum hebt gezien, maar in musea zijn er alleen maar replica's of vervalsingen.

U kunt zelf nagaan dat de originele botten zich in gesloten en verzegelde kluizen bevinden die toebehoren aan particuliere instellingen of organisaties. In China is er bijvoorbeeld een fabriek voor namaak dinosaurusbotten. Het bedrijf heet: My Dinosaurs Culture and Art Company, in de provincie Sichuan. Dit bedrijf maakt hyperrealistische dinosaurusskeletten voor musea en tentoonstellingen. Met behulp van een techniek waarbij echte beenderen van grote dieren zoals paarden en koeien worden vermalen, en van daaruit een pasta wordt gemaakt en de beenderen worden verwerkt tot de skeletten. De verkoop ervan wordt wereldwijd verspreid. Dus als u een geweldig Diplodocus-skelet nodig hebt om indruk te maken op uw museumbezoekers, hoeft u het maar te vragen. En de realiteit is dat dinosaurusbotten een fortuin waard zijn. Een paar Tyrannosaurus Rex botten zijn verkocht voor € 12 miljoen. Zijn dinosaurussen gewoon een big business die wereldwijd is uitgevonden om tonnen geld te verplaatsen terwijl ze hun twijfelachtige theorieën over de evolutie van soorten ondersteunen en zo onze ware geschiedenis nog verder voor ons verbergen?

"Deze informatie is verstrekt door buitenaardse personen, vrouwen en mannen van de Taygeta ster in de Pleiaden cluster, door middel van een schriftelijk contact met ons."

Cristina.- Hebben dinosaurussen bestaan?

Yázhí Swarúu Tasherit.- Sommige ja, sommige nee. De eerste grote beroemdheden die in de 19e eeuw werden ontdekt, hebben helaas voor kinderen niet bestaan. Ik heb het over Triceratops, Brontosaurus, Tyrannosaurus, Megalosaurus en dergelijke. Wat ik kan zeggen is dat het van hieruit niet als echt wordt beschouwd, het lijkt niet mogelijk. Ja, er zijn zulke grote dieren op andere planeten, maar niet precies zoals dat. En die andere planeten hebben een zwaartekracht minder dan de Aarde, zoals 0.6 of 0.7 G.

Estel-la.- Wat deed paleontologen geloven dat er reusachtige reptielen waren of met welke bedoeling werd dit alles in elkaar gezet?

Yázhí Swarúu Tasherit.- Ik herinner mij dat zij slechts stukken vonden van sommige zoals

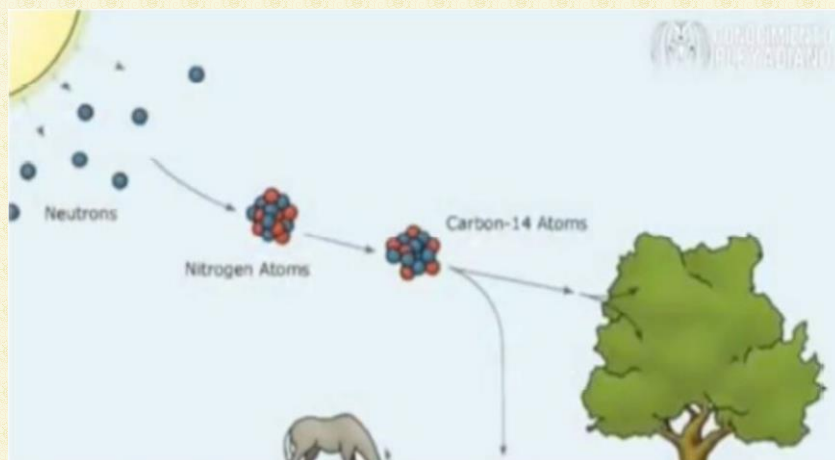
Tyrannosaurus Rex en van daaruit in de Royal Society of London begonnen zij deze te reconstrueren met beenderen van koeien, paarden, honden en katten omdat zij er een economisch belang in zagen. Maar wat ik weet is dat, objectief gezien, een dier van die grootte in de zwaartekracht van een aardse G veel grotere botten zou moeten hebben, en een andere botstructuur, een ander ontwerp omdat zijn ingewanden te zwaar zouden zijn om in zijn borstholte te blijven. Op zich zou het totale gewicht de botten vernietigen zoals ze officieel worden getoond.

Dus alleen al daarom is het concept van een dinosaurus niet juist. Het ontwerp is niet verenigbaar met leven. Een ander punt, vanuit mijn perspectief, zoals ik u al vele malen heb verteld, dieren, soorten zijn verdeeld over vele planeten, waaronder een capaciteit hebben om leven van die soort in stand te houden, afhankelijk van de soort en zijn behoeften. Omdat ze niet evolueren op een planeet, maar gezaaid zijn op planeten. En er zijn geen dinosaurussen zoals die beroemde op een andere planeet, terwijl die er wel zouden moeten zijn.

Estel-la. - Dank je wel. Dus, zou die hele historische periode een leugen zijn?

Cristina.- Ik bedoel, heeft het Jura niet bestaan?

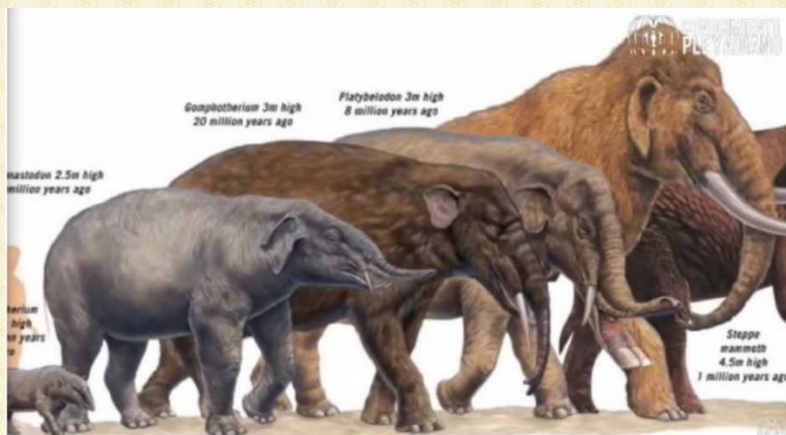
Yázhí Swarú Tasherit.- Het probleem is weer de tijd. Als het al moeilijk is om iets van 15.000 jaar geleden te dateren, dan is het onrealistisch om te proberen dingen van meer dan 65 miljoen jaar geleden te dateren. Koolstof-14 wordt gebruikt, maar het is praktisch nutteloos omdat het steeds verkeerde data geeft en drastisch fout is. Dus, het is systeem rotzooi. Het gebruikt de vervalsnelheid van de radioactieve verbinding koolstof-14, die naar men zegt stabiel is en miljoenen jaren duurt, als constante. Het meet specifiek het verval van koolstof-14 in organische verbindingen, aangezien levende of recente verbindingen koolstof-14 tot 100 hebben en van daaruit worden afgebroken. Het probleem is dat er andere dingen en andere radioactieve verbindingen zijn die deze metingen veranderen. Zo is de leeftijd van een levend weekdier berekend in miljoenen jaren, wat niet kan. En iets van miljoenen jaren oud is berekend als recent, daarom is het rotzooi.

Het is ook berekend, volgens de andere methode, die is volgens de grondlaag. Dat wil zeggen, hoe ver iets begraven is onder lagen en lagen grond die zich in theorie in de loop der tijd opbouwen. Het probleem hiermee is dat de aarde geen vaste grond is die er miljoenen jaren op ligt. Ze beweegt, ze draait, er is erosie, het regent en er zijn overstromingen en aardverschuivingen. Hoewel, objectief gezien, is het voor mij iets betrouwbaarder dan koolstof 14. En er is ook nog het probleem van de berekening van de tijd die geen constante is, zoals je weet, meer voor de maanmatrix. Dan, alles bij elkaar maakt het onmogelijk om een periode te berekenen met exactheid zoals het Jura waar de grote dinosaurussen leefden. Dus, ja ik kan zeggen dat sommigen hebben bestaan, maar het meest waarschijnlijke, en door gegevens uit pure skeletstructuur logica, is dat ze niet kunnen hebben bestaan. En er is reden om ze te creëren, ze uit te vinden, het is een kwestie van reputaties en monetaire belangen in het 19e eeuwse Londen. Nu over modern gevonden dinosaurussen, er worden veel nieuwe soorten dinosaurussen gevonden in China. Maar het toeval wil dat ze gevonden worden op het uitgestrekte terrein dat toebehoort aan een Chinees bedrijf dat zich toelegt op het maken van replica's van dinosaurusbotten voor musea en verzamelaars, allemaal onderdeel van de Chinese Communistische Partij.

Te veel dingen kloppen gewoon niet om echte dieren te zijn. Maar natuurlijk hebben andere soorten wel bestaan, maar meer de middelgrote zoals de maximumolifant of kleinere zoals de Velociraptor, misschien, aangezien zij verwant zijn aan moderne roofvogels zoals de adelaar. Maar Tyrannosaurus, Brontosaurus, Triceratops, Stegosaurus, Allosaurus, Gigantosaurus, ik betwijfel ten zeerste dat zij echt waren. Bovendien kunnen de originele botten nooit worden gezien, laat staan bestudeerd door andere paleontologen dan die van het systeem en de club, omdat ze ook nog eens zeer, zeer gecontroleerd zijn. Dat op zich doet ook al ernstige vermoedens rijzen.

Cristina. - Hartelijk dank voor alle uitleg. Dus, wat zou er in het Jura, Krijt, eerste verschijnen van zoogdieren, dit alles zou zijn verzamelde gegevens zonder fundament toch?

Yázhí Swarúu Tasherit.- Tenminste met de grondslagen binnen het bereik van de menselijke wetenschap, zonder te vergeten dat wat zij zeggen altijd in overeenstemming zal zijn met de belangen van de machtigen en de bedrijven die zij hebben. Wat betreft het verschijnen van zoogdieren, is er wat of moet worden ingevoerd in de evolutie van soorten. De niet-menselijke wetenschap aanvaardt de Darwinistische evolutie niet als wetenschappelijk feit. Op zichzelf, zoals de naam al aangeeft: "Darwin's theorie over de evolutie van soorten," is een theorie. Maar aan de universiteiten worden studenten gedwongen deze theorie als een onweerlegbaar feit te aanvaarden op straffe van uitsluiting uit het systeem en dus van het einde van hun loopbaan. Wat niet-menselijke wetenschap aangeeft, en niet alleen Taygetean, is dat er geen evolutie van soorten is. Op Aarde zie je maar twee manieren om te verklaren dat dieren bestaan.

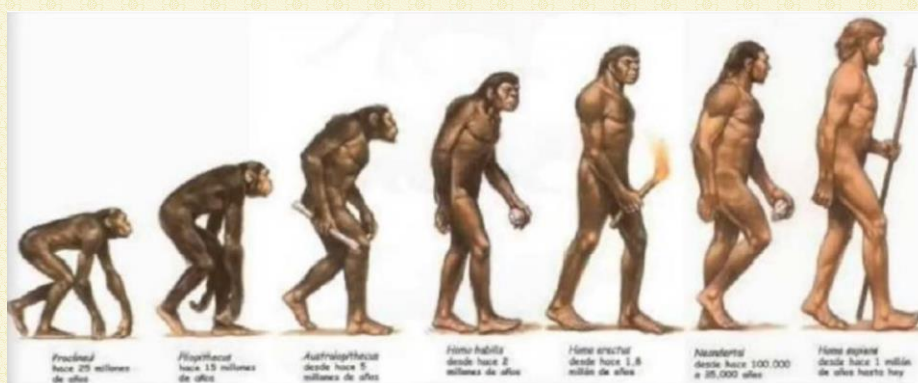
1-Evolutie, zoals Darwin zegt.

2-Goddelijk creationisme.

Voor geavanceerde interstellaire beschavingen is het geen van die twee dingen. Soorten worden gezaaid op planeten, soms als creaties van andere geavanceerde rassen. Andere keren, simpelweg door het bevorderen van de diversiteit van de stellaire tuin, het verplaatsen van soorten van de ene site naar de andere als dat nodig is en zodat ze zich kunnen ontwikkelen, door interstellaire soorten met behulp van ruimteschepen.

Ook hier geldt dat althans de meeste natuurlijk bestaande soorten altijd hebben bestaan als een directe manifestatie van het scheppingsbewustzijn van het geheel, van de ether, van de oorspronkelijke Bron. Wezens op zich, niet eens scheppingen, maar uitdrukkingen van De Bron

zijnde dat zij De Bron zijn. Maar de menselijke geest kan het concept van eeuwigheid niet aan, noch dat iets altijd heeft bestaan. Noch dat iets nooit een begin heeft gehad noch een einde zal hebben. De soort als een manifestatie van een idee, van een identiteit, als een directe weerspiegeling of uitdrukking van een concept dat De Bron heeft, als een materiële uitdrukking van een idee. Dat idee is een ziel. Dus, het drukt zich uit in de materie als dat specifieke dier. Maar, zonder het nog ingewikkelder te maken, het is geen materiële uitdrukking, want er is het geestelijke dat zich materieel uitdrukt, maar het is hetzelfde. Het dier is het idee van identiteit dat De Bron vasthoudt om te proberen zichzelf te verklaren om een punt van aandacht te hebben los van zichzelf, om te proberen zichzelf te observeren en het probeert zichzelf te observeren voor zijn, voor denken, voor bestaan als bewustzijn. Het is een lange verklaring, maar op zichzelf kort voor iets dat zo complex is. Maar zeggen "Darwin of creationisme", is een voorbeeld van puur menselijk reductionisme. Het is waar dat veel dingen of invalshoeken binnen de evolutietheorie geldig zijn, zoals natuurlijke selectie van de sterkste. Maar je kunt alleen de meest fitte individuen binnen een soort selecteren en zo de genen van de groep zuiveren, maar je kunt nooit een soort uit een andere soort creëren. (SM: micro-evolutie vs macro-evolutie) Dus, nee, de mens komt niet van de aap. De aap is één ding en de mens is iets anders.

Een Neanderthaler is geen evoluerende mens. Het was een andere soort wezen van humano-morfo uiterlijk. Hetzelfde geldt voor Homo Habilis, Homo Erectus en al die anderen. Het gebruik van spontane mutaties om een verandering van een soort te verklaren door te proberen zich aan te passen aan een nieuw milieu of ecosysteem levert niets op, het eindigt alleen in theorie. Bij waarneming ziet men alleen dat de individuen die zich buiten hun ecosysteem bevinden, de neiging hebben te sterven, niet om schubben of kieuwen te kweken door alleen maar in het moeras te leven. Er wordt gezegd dat de verandering heel, heel geleidelijk gaat, beetje bij beetje. Het klopt ook niet omdat het te lang zou duren, meer dan nuttig zou kunnen zijn, omdat de omstandigheden in het ecosysteem die een stimulans zouden kunnen zijn voor de mutatie, door verschillende factoren sneller zouden veranderen dan de mutatie zelf. En bovendien is het bekend dat spontane mutaties voortkomen uit DNA-schade en bijna nooit of te nimmer met positieve doeleinden of resultaten voor individuen. Dus een soort is op zichzelf al perfect. Als het zich niet aanpast aan een ecosysteem komt dat omdat het niet zijn ecosysteem is. Het is gewoon niet waar het voor ontworpen is.

Estel-la.- Dank je wel. Super interessant. En wat vind je van het feit dat ze zeggen dat ze vernietigd zijn door een meteoriet, enge agenda?

Yázhí Swarúu Tasherit.- Meteorieten raken de hele tijd. Maar op zich, een van die uitsterving grootte is zeldzaam, ik zie het als geforceerd mogelijk. Als ze bestonden, dan zou ik meer neigen naar een verdwijning als gevolg van veranderingen in het ecosysteem in het algemeen in de loop der tijd. De Aarde transformeert toch hetzelfde. Ja, er is bewijs van meteorietinslagen. Bijvoorbeeld in de zee, tussen Yucatan, Mexico en Cuba, waar de meteoriet zou zijn gevallen die de dinosaurussen uitroeide. En ja, er is natuurlijk ook een bangmakerij component.

Cristina & Estel-la

Yázhí Swarúu Tasherit